

บทที่ 4

ผลการศึกษา และการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การฝ่าฝืนพระราชบัญญัติสถานบริการของสถานบริการ: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานบริการในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม” กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ (1) เจ้าของกิจการ จำนวน 35 คน และ (2) พนักงานในสถานบริการ จำนวน 525 คน ทำให้มีจำนวนประชากรทั้งหมด 560 คน โดยมีขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 233 คน ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามระเบียบวิธีวิจัย และนำมาประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยจะเสนอเป็นการวิเคราะห์สรุปและตารางได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล
2. ปัจจัยแวดล้อม
3. ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด
4. กลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ
5. วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการ
6. ข้อเสนอแนะในการป้องกันการฝ่าฝืนกฎหมายสถานประกอบการ
7. การอภิปรายผลการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 322 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 66.52 และที่เหลือเป็นเพศหญิงมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 33.48 ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ชาย	155	66.52
2. หญิง	78	33.48
รวม	233	100.00

2. อายุ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 233 คน กลุ่มตัวอย่างมีอายุน้อยที่สุด เท่ากับ 20 ปี (17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3) และมีอายุมากที่สุดเท่ากับ 46 ปี (1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4) แต่โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่มีอายุเท่ากับ 35 ปี (31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3) โดยภาพมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 30.46 ปี ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

อายุของกลุ่มตัวอย่าง

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
อายุ (จำนวนคน)	20 (17)	46 (1)	30.46

และเมื่อนำมาแบ่งเป็นช่วงกลุ่มอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 55.79 รองลงมาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 34.33 และมีอายุตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.87 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. 20-30 ปี	130	55.79
2. 31-40 ปี	80	34.33
3. 41 ปีขึ้นไป	23	9.87
รวม	233	100.00

3. ระดับการศึกษา

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 233 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 50.64 รองลงมาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 มีการศึกษาระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญา มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.01 และมีการศึกษาระดับปริญญาโทน้อยที่สุด มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.15 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มัธยมศึกษา/ปวช.	82	35.19
2. อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	21	9.01
3. ปริญญาตรี	118	50.67
4. ปริญญาตรีโท	12	5.15
รวม	233	100.00

4. สถานภาพสมรส

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 233 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 73.39 รองลงมา มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.61 และมีสถานภาพหย่าร้าง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โสด	171	73.39
2. สมรส	55	23.61
3. หม้าย	0	0.00
4. หย่าร้าง	7	3.00
รวม	233	100.00

5. ตำแหน่งในสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 233 คน กลุ่มตัวอย่างนี้มีตำแหน่งในสถานบริการ ดังนี้ ตำแหน่งพนักงานทั่วไป จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 63.52 รองลงมา ตำแหน่งเจ้าของสถานบริการและผู้จัดการ จำนวน 35 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.02 และตำแหน่งอื่น ๆ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.44 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทำงาน
ในสถานบริการโดยมีตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เจ้าของสถานบริการ	35	10.52
2. ผู้จัดการ	35	10.52
3. พนักงานทั่วไป	148	63.52
4. อื่น ๆ	15	6.44
รวม	233	100.00

6. ประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 233 คน กลุ่มตัวอย่างนี้ประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นอาชีพหลัก จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 68.67 และประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นอาชีพเสริม จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 31.33 ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประกอบธุรกิจ
สถานบริการเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริม

ประกอบธุรกิจสถานบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อาชีพหลัก	160	68.67
2. อาชีพเสริม	73	31.33
รวม	233	100.00

7. อาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม (เฉพาะที่ประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นอาชีพเสริม)

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 73 คน กลุ่มตัวอย่างนี้ประกอบอาชีพหลักคือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 39.73 รองลงมาคือนักการเมือง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 36.99 รับราชการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.07 และพนักงานบริษัทเอกชน/รัฐวิสาหกิจ น้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.22 ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ธุรกิจส่วนตัว	29	39.73
2. รับราชการ	15	15.07
3. พนักงานบริษัทเอกชน/รัฐวิสาหกิจ	6	8.22
4. นักการเมือง	27	36.99
รวม	73	100.00

ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยส่วนบุคคลสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย และมีอายุระหว่าง 20-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีสถานภาพโสด ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นพนักงานทั่วไป สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของ

สถานบริการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นอาชีพหลัก และเจ้าของสถานบริการบางส่วนที่ประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นอาชีพเสริม มักประกอบอาชีพหลักเป็นธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด

ปัจจัยแวดล้อม

สถานที่ตั้ง

1. ระยะเวลาในการประกอบธุรกิจสถานบริการ

เมื่อนำมาแบ่งเป็นช่วงระยะเวลาประกอบธุรกิจสถานบริการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 1-5 ปี มีจำนวน 19 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมาอยู่ในช่วงระหว่าง 6-11 ปี มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตาม

ช่วงระยะเวลาทำธุรกิจสถานบริการ

ช่วงระยะเวลา (ปี)	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. 1-5 ปี	19	54.29
2. 6-11 ปี	16	45.71
รวม	35	100.00

2. ประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจสถานบริการจำนวน 1 แห่ง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีประสบการณ์ 2 แห่ง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 มีประสบการณ์ 3 แห่ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 มีประสบการณ์ 6 แห่ง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.86 และมีประสบการณ์ 7 แห่ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนแห่ง
ที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ

ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ (แห่ง)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	14	40.00
2	5	14.29
3	13	37.14
4	0	0.00
5	0	0.00
6	1	2.86
7	2	5.71
รวม	35	100.00

3. พื้นที่ของสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ส่วนใหญ่ สถานบริการอยู่ในพื้นที่ตรอกข้าวสาร 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ถนนรามบุตรี 10 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28.57 ถนนพระอาทิตย์ 4 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 11.43 และอื่นๆ 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.43 ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามพื้นที่ของสถานบริการ

พื้นที่ของสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. ตรอกข้าวสาร	10	28.57
2. ถนนรามบุตรี	10	28.57
3. ถนนพระอาทิตย์	4	11.43
4. อื่น ๆ	11	31.43
รวม	35	100.00

ตัวอาคาร

4. ประเภทของสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า สถานบริการเป็นประเภทเคค/ผับ/ไนท์คลับ จำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.71 เป็นร้านอาหารทั่วไป จำนวน 16 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 45.71 และเป็นร้านอาหารที่มีการแสดง และดนตรีสด จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และเป็นสถานบริการประเภทอื่น ๆ จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.57 ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามประเภทของสถานบริการ

ประเภทของสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. เคค/ผับ/ไนท์คลับ	9	25.71
2. ร้านอาหารทั่วไป	16	45.71
3. ร้านอาหารที่มีการแสดง และดนตรีสด	7	20.00
4. อื่น ๆ	3	8.57
รวม	35	100.00

5. การทราบกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ทราบกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 และไม่ทราบกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการทราบกฎหมาย
เกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ

การรับทราบกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ทราบ	16	45.71
2. ไม่ทราบ	19	54.29
รวม	35	100.00

6. ลักษณะอาคารของสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า สถานบริการมีลักษณะอาคารเป็นตึกแถว จำนวน 11 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.43 เป็นอาคารชั้นเดียว จำนวน 13 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 37.14 เป็นอาคารที่มีบริเวณสนาม จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.86 และมีลักษณะอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามลักษณะอาคาร

ลักษณะอาคารของสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. ตึกแถว	11	31.43
2. อาคารชั้นเดียว	13	37.14
3. อาคารที่มีบริเวณสนาม	8	22.86
4. อื่น ๆ	3	8.57
รวม	35	100.00

การขอใบอนุญาต, การต่อใบอนุญาต, และการเสียภาษี

7. การขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ, การต่อใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ, และการยื่นเสียภาษีของสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า มีการขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ, การขอต่อใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ, และการยื่นเสียภาษีของสถานบริการ ทุกแห่ง คิดเป็นร้อยละ 100 ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละของสถานบริการแสดงตามการขอใบอนุญาตจัดตั้ง
สถานบริการ, การขอต่อใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ,
และการยื่นเสียภาษีของสถานบริการ

การดำเนินการของสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. มีการขอใบอนุญาต	35	100.00
2. มีการขอต่อใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ	35	100.00
3. มีการยื่นเสียภาษีของสถานบริการ	35	100.00

ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้านปัจจัยแวดล้อมที่คาดว่าจะก่อให้เกิดกลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ และวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจสถานบริการ มาเป็นระยะเวลาานประมาณ 1-5 ปี และมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจสถานบริการเพียงแห่งเดียว ทั้งนี้ สถานบริการส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ตรอกข้าวสาร และเป็นประเภทร้านอาหารทั่วไป และเมื่อสอบถามเจ้าของสถานบริการเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ทราบกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ สำหรับลักษณะอาคารของสถานบริการพบว่าส่วนใหญ่เป็นอาคารชั้นเดียว และมีการขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการทุกแห่ง รวมถึงมีการขอต่อใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการครบทุกแห่งเมื่อถึงกำหนด ทั้งนี้ ทุกสถานบริการได้มีการยื่นเสียภาษีเสียภาษีเป็นประจำทุกครั้ง

ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด

ความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย

1. เวลาปิดสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ส่วนใหญ่ปิดสถานบริการเวลา 03.00 จำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 74.29 รองลงมาเวลา 24.00 นาฬิกา จำนวน 5 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 14.29 และเวลา 01.00 นาฬิกา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามเวลาปิดสถานบริการ

เวลาปิดสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. 24.00 นาฬิกา	5	14.29
2. 01.00 นาฬิกา	4	11.43
3. 03.00 นาฬิกา	26	74.29
รวม	35	100.00

2. ความเข้มงวดในการบังคับใช้ พ.ร.บ. สถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้มงวดในการบังคับใช้ พ.ร.บ. สถานบริการ โดยแล้วแต่กรณีที่มีความผิดรุนแรงเพียงใด หากไม่รุนแรงอาจสามารถต่อรองได้ จำนวน 18 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 51.43 รองลงมา ดำเนินการตามกฎหมายโดยไม่มีการละเว้น จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.86 สามารถเจรจาต่อรองให้เรื่องจบโดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการศาล จำนวน 6 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 17.14 และ อื่น ๆ จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 8.57 ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามความเข้มงวดใน
การบังคับใช้ พ.ร.บ. สถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ความเข้มงวดในการบังคับใช้ พ.ร.บ. สถานบริการ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. แล้วแต่กรณีที่มีความผิดรุนแรงเพียงใดหากไม่ รุนแรงอาจสามารถต่อรอง	8	22.86
2. ดำเนินการตามกฎหมายโดยไม่มีภาระละเว้น	6	17.14
3. สามารถเจรจาต่อรองให้เรื่องจบโดยไม่ต้องเข้าสู่ กระบวนการศาล	18	51.43
4. อื่น ๆ	3	8.57
รวม	35	100.00

ความยากในการตรวจสอบ

3. การตรวจสอบสถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ส่วนใหญ่มีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐเป็นประจำ (เดือนละ 1-3 ครั้ง) จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมา มีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐบ้างเป็นบางครั้ง (ไม่แน่นอน) จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่เคยมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.86 ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการตรวจสอบ
สถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ

การตรวจสอบสถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. มีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐเป็นประจำ (เดือนละ 1-3 ครั้ง)	20	57.14
2. มีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐบ้างเป็นบางครั้ง (ไม่แน่นอน)	7	20.00
3. ไม่เคยมีการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่รัฐ	8	22.86
รวม	35	100.00

อำนาจอิทธิพล

4. หุ้นส่วนในการทำธุรกิจ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ส่วนใหญ่มีหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ จำนวน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 74.29 และเป็นเจ้าของกิจการคนเดียว จำนวน 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 25.71 ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ

หุ้นส่วน	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. มีหุ้นส่วน	26	74.29
2. ไม่มีหุ้นส่วน	6	25.71
รวม	35	100.00

5. กลุ่มหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 26 คน (เฉพาะสถานบริการที่มีหุ้นส่วน) พบว่า หุ้นส่วนในการทำธุรกิจส่วนใหญ่มีหลากหลายอาชีพ เมื่อจำแนกตามหุ้นส่วนรายใหญ่ของสถานบริการพบว่าเป็นผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ จำนวน 12 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 46.15 และขอไม่เปิดเผยข้อมูล จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 53.85 ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20
จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตาม
กลุ่มหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ

กลุ่มหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. ผู้มีสิทธิพลในพื้นที่	12	46.15
2. ขอไม่เปิดเผยข้อมูล	14	53.85
รวม	26	100.00

ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิดที่คาดว่าจะก่อให้เกิดกลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ และวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการสรุปได้ว่า สถานบริการส่วนใหญ่เปิดสถานบริการเวลา 03.00 นาฬิกา และมีความเข้มงวดในการบังคับใช้ พ.ร.บ. สถานบริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มากนัก โดยสรุปได้จากการที่เมื่อมีการกระทำผิด เจ้าของสถานบริการสามารถเจรจาต่อรองให้เรื่องจบโดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการศาล แต่อย่างไรก็ตามยังคงพบว่า การตรวจสอบสถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐยังคงมีการดำเนินอยู่เป็นประจำเดือนละ 1-3 ครั้ง นอกจากนี้ผลการศึกษาายังคงพบว่า สถานบริการส่วนใหญ่มีหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ โดยกลุ่มหุ้นส่วนมีหลากหลายอาชีพ และมักเป็นผู้มีสิทธิพลในพื้นที่

กลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน

พ.ร.บ. สถานบริการ

1. เขตโซนนิ่งและผลของการจัดโซนนิ่งต่อการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ทุกสถานบริการตั้งอยู่ในเขตโซนนิ่งที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งสถานบริการ และทุกสถานบริการ คิดว่า การจัดโซนนิ่งจะช่วยทำให้การกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการมีน้อยลง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21

จำนวน ร้อยละของสถานบริการแสดงตามที่ตั้งและผลของ
การจัดโซนนิ่งต่อการกระทำผิดหรือ ฝ่าฝืน
พ.ร.บ. สถานบริการ

	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. สถานบริการตั้งอยู่ในเขตโซนนิ่งที่อนุญาต	35	100.00
2. ผลของการจัดโซนนิ่งต่อการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ	35	100.00

2. การเข้าร่วมการประชุมระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า สถานบริการเคยเข้าร่วมการประชุมระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 และไม่เคยเข้าร่วมประชุม จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 42.86 ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการเข้าร่วมการประชุมร่วมกัน

การเข้าร่วมการประชุมระหว่างสถานีตำรวจ กับสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. เคยเข้าร่วมประชุม	20	57.14
2. ไม่เคยเข้าร่วมประชุม	15	42.86
รวม	35	100.00

3. ผลของการประชุมร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ทุกสถานบริการคิดว่า การประชุมร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ จะช่วยให้ การฝ่าฝืนหรือกระทำผิดต่อกฎหมายลดลง คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามผลที่จะ
เกิดจากการประชุมร่วมกัน

	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. การประชุมร่วมกันช่วยให้การฝ่าฝืนหรือกระทำผิด ต่อกฎหมายลดลง	35	100.00
รวม	35	100.00

4. การหลีกเลี่ยงการตรวจสอบของสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ทุกสถานบริการคิดว่า สามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ได้ในบางกรณี คิดเป็น ร้อยละ 100.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามความสามารถ
ในการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่

	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. สถานบริการสามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ได้	35	100.00
รวม	35	100.00

5. การตรวจสอบสถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐในปัจจุบัน

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า เจ้าหน้าที่ไม่เคยเข้าตรวจสอบ จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมา มีการตรวจสอบนาน ๆ ครั้ง จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีการตรวจสอบเป็นประจำ จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตาม
การตรวจสอบสถานบริการ

การตรวจสอบสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ไม่เคยเข้าตรวจสอบ	8	22.86
2. มีการตรวจสอบนาน ๆ ครั้ง	7	20.00
3. มีการตรวจสอบเป็นประจำ	20	57.14
รวม	35	100.00

6. การเพิ่มวงรอบในการตรวจสอบสถานบริการของเจ้าหน้าที่

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ทุกสถานบริการคิดว่า การเพิ่มวงรอบในการตรวจสอบสถานบริการของเจ้าหน้าที่ สามารถช่วยแก้ไขการ ฝ่าฝืนหรือกระทำผิด พ.ร.บ. สถานบริการได้ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการเพิ่มวงรอบ
ในการตรวจสอบสถานบริการของเจ้าหน้าที่

	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. การเพิ่มวงรอบในการตรวจสอบสถานบริการของเจ้าหน้าที่ที่สามารถช่วยแก้ไขการ ฝ่าฝืนหรือกระทำผิด พ.ร.บ. สถานบริการได้	35	100.00
รวม	35	100.00

7. การตรวจสอบสถานบริการโดยมีเจ้าหน้าที่จากหลาย ๆ ฝ่าย ร่วมกัน

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า เจ้าหน้าที่ไม่เคยเข้าตรวจสอบร่วมกัน จำนวน 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.86 รองลงมา มีการตรวจสอบร่วมกันนาน ๆ ครั้ง จำนวน 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีการตรวจสอบร่วมกันเป็นประจำ จำนวน 20 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.14 ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการตรวจสถานบริการ
โดยมีเจ้าหน้าที่จากหลายฝ่าย ร่วมกัน

การตรวจสอบสถานบริการร่วมกัน	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. เจ้าหน้าที่ไม่เคยเข้าตรวจสอบร่วมกัน	8	22.86
2. มีการตรวจสอบร่วมกันนาน ๆ ครั้ง	7	20.00
3. มีการตรวจสอบร่วมกันเป็นประจำ	20	57.14
รวม	35	100.00

8. การตรวจสถานบริการโดยมีเจ้าหน้าที่จากหลาย ๆ ฝ่าย ร่วมกันกับการช่วยลดการ
กระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ)
พบว่า ทุกสถานบริการคิดว่า การตรวจสถานบริการโดยมีเจ้าหน้าที่จากหลาย ๆ ฝ่าย ร่วมกัน
สามารถที่จะช่วยลดการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการได้ คิดเป็นร้อยละ 100.00
ดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการตรวจสถานบริการ
โดยมีเจ้าหน้าที่จากหลายฝ่าย ร่วมกันกับการช่วยลด
การกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ

	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. การตรวจสถานบริการโดยมีเจ้าหน้าที่จากหลาย ๆ ฝ่าย ร่วมกัน สามารถที่จะช่วยลดการกระทำผิด หรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการได้	35	100.00
รวม	35	100.00

ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้านกลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการสรุปได้ว่า ทุกสถานบริการคิดว่า การจัดโซนนิ่งจะช่วยทำให้การกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการมีน้อยลง และสถานบริการส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วมการประชุมระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ และทุกสถานบริการคิดว่า การประชุมร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ จะช่วยให้การฝ่าฝืนหรือกระทำผิดต่อกฎหมายลดลง แต่อย่างไรก็ตามทุกสถานบริการคิดว่า ยังคงสามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ได้ในบางกรณี ถึงแม้ว่าการตรวจสอบสถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐในปัจจุบันยังคงกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า ทุกสถานบริการคิดว่าการเพิ่มวงรอบในการตรวจสอบสถานบริการของเจ้าหน้าที่ สามารถช่วยแก้ไขการฝ่าฝืนหรือกระทำผิด พ.ร.บ. สถานบริการได้ และยังพบอีกว่า การตรวจสถานบริการโดยมีเจ้าหน้าที่จากหลาย ๆ ฝ่ายร่วมกัน มีการดำเนินการเป็นประจำ ซึ่งคาดว่าจะช่วยส่งผลให้สามารถที่จะช่วยลดการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการได้

วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการ

1. สถานบริการกำลังฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ทุกสถานบริการไม่คิดว่ากำลังฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามความคิดว่า
กำลังฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการหรือไม่

	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. ไม่คิดว่ากำลังฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ	35	100.00
รวม	35	100.00

2. การถูกจับกุมในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า สถานบริการเคยถูกจับกุมในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการในความผิดเปิดสถานบริการเกินเวลาที่กำหนด จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ อื่น ๆ จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการถูกจับกุม
ในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการ

การถูกจับกุมในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. เปิดสถานบริการเกินเวลาที่กำหนด	15	83.33
2. อื่น ๆ	3	16.67
รวม	35	100.00

3. บทลงโทษที่เคยได้รับจากการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า บทลงโทษที่เคยได้รับจากการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ คือ โทษปรับ จำนวน 15 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ อื่น ๆ (ตักเตือน) จำนวน 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 ดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามการถูกจับกุม
ในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการ

บทลงโทษที่เคยได้รับจากการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. โทษปรับ	15	83.33
2. อื่น ๆ (ตักเตือน)	3	16.67
รวม	35	100.00

4. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการฝ่าฝืนของสถานบริการ

จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 35 คน (เฉพาะเจ้าของสถานบริการ) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการฝ่าฝืนของสถานบริการ เรียงตามลำดับความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้คะแนนในลำดับที่ 1 ดังนี้ จิตสำนึกของเจ้าของสถานบริการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 48.57 รองลงมาคือ ความละเลยเจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 สภาพเศรษฐกิจในสังคม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมอุปถัมภ์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 ดังแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32

จำนวน ร้อยละของสถานบริการจำแนกตามปัจจัยที่ส่งผลให้
เกิดการฝ่าฝืนของสถานบริการ

ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการฝ่าฝืนของสถานบริการ	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ
1. จิตสำนึกของเจ้าของสถานบริการ	17	48.57
2. ความละเลยเจ้าหน้าที่ตำรวจ	9	25.71
3. สภาพเศรษฐกิจในสังคม	6	17.14
4. ค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมอุปถัมภ์	4	11.43
รวม	35	100.00

ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้านวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการสรุปได้ว่า ทุกสถานบริการไม่คิดว่ากำลังฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ แต่อย่างไรก็ตามสถานบริการส่วนใหญ่เคยถูกจับกุมในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการในความผิดเปิดสถานบริการเกินเวลาที่กำหนด และบทลงโทษที่เคยได้รับจากการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ คือ โทษปรับ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นอีกว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการฝ่าฝืนของสถานบริการมากที่สุดคือ จิตสำนึกของเจ้าของสถานบริการ รองลงมาคือ ความละเลยเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภาพเศรษฐกิจในสังคม และค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมอุปถัมภ์ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการป้องกันการฝ่าฝืน กฎหมายสถานประกอบการ

จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 233 คน ได้มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 66.09 โดยได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะไว้หลากหลาย ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.33

ข้อเสนอแนะผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการฝ่าฝืนกฎหมาย ของสถานบริการคืออะไร	ข้อเสนอแนะในการควบคุมดูแลธุรกิจสถาน ประกอบการให้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น	จำนวน (คน)
1. ผู้ประกอบการบ้างแห่งแสวงผล กำไรโดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้อง	1. สร้างจิตสำนึก	72
2. เจ้าหน้าที่ที่มีความหย่อนยานในการ บังคับใช้กฎหมาย	1. ออกกฎหมายที่เข้มงวดมากกว่านี้	52
3. เจ้าหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์จาก ข้อบังคับโดยขาดสามัญสำนึก	1. ตรวจสอบตามความเป็นจริง 2. เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างตรงไปตรงมาให้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก	34
4. ระบบอุปถัมภ์		40

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดการฝ่าฝืนกฎหมาย ของสถานบริการคืออะไร	ข้อเสนอแนะในการควบคุมดูแลธุรกิจสถาน ประกอบการให้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น	จำนวน (คน)
5. เอกสารในการขออนุญาตมีความ ซับซ้อน	1. ควรยกเลิกกฎหมายที่มีความซับซ้อน 2. จัดระบบกฎเกณฑ์ที่ไม่เลือกการปฏิบัติ	32
6. เศรษฐกิจไม่ดี ลูกค้าน้อย ทำให้ สถานประกอบการแสวงหาวิธีการ เอาตัวรอด		15

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การฝ่าฝืนพระราชบัญญัติสถานบริการของสถานบริการ: ศึกษาเฉพาะกรณีสถานบริการในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม” สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

ปัจจัยแวดล้อม

ผลการศึกษาพบว่า

สถานบริการส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจสถานบริการ มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานประมาณ 1-5 ปี และมีประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจสถานบริการเพียงแห่งเดียว ทั้งนี้ สถานบริการส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ตรอกข้าวสาร และเป็นประเภทร้านอาหารทั่วไป และเมื่อสอบถามเจ้าของสถานบริการเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ทราบกฎหมายเกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ สำหรับลักษณะอาคารของสถานบริการพบว่าส่วนใหญ่เป็นอาคารชั้นเดียว ทั้งนี้ ทุกสถานบริการมีการขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการ มีการขอต่อใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการครบทุกแห่งเมื่อถึงกำหนด และได้มีการยื่นเสียภาษีเสียภาษีเป็นประจำทุกครั้งที่ ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า เจ้าของสถานบริการทุกแห่งได้ปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคมเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในเรื่องที่ทำให้เกิดความยุ่งยากน้อยที่สุด ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ W.J. Shepard ที่ได้กล่าวถึงระบบการควบคุมทางสังคมไว้ว่า เป็นการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมให้เป็นไปในแนวทางที่

สังคมคาดหวัง โดยสามารถกระทำได้หลายวิธี ทั้งนี้ ประเด็นดังกล่าวจะเป็นการใช้กฎระเบียบที่เป็นข้อกฎหมายในการควบคุมนั่นเอง ซึ่งผลการวิจัยปรากฏผลดังกล่าวอาจเป็นเพราะ สถานบริการทุกแห่ง

มักมีข้อบกพร่องที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ร.บ. สถานบริการ ได้โดยง่าย ดังนั้น การที่เจ้าของสถานบริการได้ปฏิบัติตามกฎกติกาที่จำเป็นต้องกระทำตามอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ จะช่วยป้องกันการเข้าตรวจสอบได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งหากมีเหตุการณ์ที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเข้าไปตรวจสอบในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ก็อาจทำให้มีประเด็นสืบเนื่องที่ทำให้ต้องมีการตรวจสอบในประเด็นอื่น ๆ ต่อมา ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดปัญหา สถานบริการทุกแห่งจึงได้ปฏิบัติตามกฎกติกาที่จำเป็นต้องกระทำตามอย่างเคร่งครัดนั่นเอง

ดังนั้น ในด้านปัจจัยแวดล้อมก่อให้เกิดกลไกการควบคุมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ ได้โดยการจัดเขตโซนนิ่งในพื้นที่ที่มีสถานบริการตั้งอยู่ การจัดการประชุมระหว่างเจ้าหน้าที่กับสถานบริการ การตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ก่อนการขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการและการขอต่อใบอนุญาต และการตรวจสอบสถานบริการร่วมกันจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายร่วมกันจะส่งผลทำให้การฝ่าฝืนสถานบริการลดน้อยลง และปัจจัยแวดล้อมก่อให้เกิดวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการได้โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการให้แก่ผู้ประกอบการ การเข้มงวดในการจับกุมเมื่อสถานบริการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ และการมีบทลงโทษที่เหมาะสมเมื่อสถานบริการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการจะส่งผลให้การฝ่าฝืนสถานบริการลดน้อยลง

ปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิด

ผลการศึกษาพบว่า

สถานบริการส่วนใหญ่ปิดสถานบริการเวลา 03.00 และเจ้าหน้าที่ตำรวจมักพิจารณา ก่อนว่าหากการกระทำผิดหรือละเมิดต่อพระราชบัญญัติสถานบริการไม่รุนแรง ก็อาจสามารถต่อรองได้ ซึ่งเป็นไปตามที่ประเสริฐ เมฆมณี ได้กล่าวถึงการบังคับใช้กฎหมายก็เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยขึ้นในสังคม ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องสามารถใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ ได้อย่างยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสถานะแวดล้อมในขณะนั้นได้อย่างเหมาะสม สำหรับประเด็นอำนาจอิทธิพล เจ้าของสถานบริการส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า สถานบริการส่วนใหญ่มีหุ้นส่วนในการทำธุรกิจ ซึ่งมีหลากหลายอาชีพและมักเป็นผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่าสังคมไทยมักดำรงอยู่ด้วยระบบการอุปถัมภ์พึ่งพิงกัน โดยเฉพาะในเรื่องที่มีความเสี่ยงต่อการกระทำผิด

กฎหมาย เจ้าของกิจการส่วนใหญ่จึงมักนิยมแสวงหาผู้มีอิทธิพลที่ตนคิดว่าสามารถเจรจาต่อรองกับผู้มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมายได้ เพื่อให้เรื่องใหญ่กลายเป็นเรื่องเล็กและเรื่องเล็กกลายเป็นไม่มีเรื่อง ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องค่านิยมของสังคมไทย สุพัตรา สุภาพ ที่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์แบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่มักยอมรับว่า การช่วยเหลือพวกพ้องเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคม ทำให้คนไทยส่วนใหญ่มักอยากรู้จักและเป็นพวกพ้องกับผู้อำนาจและอิทธิพล เพราะมีความเชื่อว่าจะสามารถช่วยอำนวยความสะดวกต่อการดำรงชีวิต โดยเฉพาะในประเด็นที่คนไทยมักเห็นเรื่องการฝ่าฝืนกฎระเบียบเป็นเรื่องธรรมดา ทำให้ต้องการความช่วยเหลือทั้งในเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมายและขัดต่อกฎหมาย

ดังนั้น ในด้านปัจจัยด้านปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิดจึงอาจสรุปได้ว่า โอกาสในการกระทำผิดโดยการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ ของสถานบริการมีโอกาสมากเนื่องจาก การตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีไม่มากนัก โดยจากการที่เมื่อกระทำผิดเจ้าของสถานบริการสามารถเจรจาต่อรองให้เรื่องจบโดยไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการศาล และนอกจากนั้นสถานบริการส่วนใหญ่มีหุ้นส่วนในการทำธุรกิจมีหลากหลายอาชีพและมักเป็นผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ ดังนั้น การส่งเสริมและหาแนวทางที่ช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ สามารถบังคับใช้ พ.ร.บ. สถานบริการ ได้อย่างต่อเนื่องและไม่ต้องห่วงเกรงต่ออิทธิพลจากหุ้นส่วนของเจ้าของสถานบริการ จะเป็นเสมือนกลไกที่ช่วยบังคับให้เจ้าของสถานบริการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. สถานบริการ อย่างเคร่งครัด

กลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ

ผลการศึกษาพบว่า

ทุกสถานบริการตั้งอยู่ในเขตโซนนิ่งที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งสถานบริการ คิดว่าการจัดพื้นที่โซนนิ่งจะช่วยทำให้การกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการมีน้อยลง และสถานบริการส่วนใหญ่ เคยเข้าร่วมการประชุมระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ และทุกสถานบริการคิดว่าการประชุมร่วมกันระหว่างสถานีตำรวจกับสถานบริการ จะช่วยให้การฝ่าฝืนหรือกระทำผิดต่อกฎหมายลดลง แต่อย่างไรก็ตามทุกสถานบริการคิดว่า ยังคงสามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ได้ในบางกรณี ถึงแม้ว่าการตรวจสอบสถานบริการจากเจ้าหน้าที่รัฐในปัจจุบันยังคงกระทำอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า ทุกสถานบริการคิดว่า การเพิ่มวงรอบในการตรวจสอบสถานบริการของเจ้าหน้าที่ สามารถช่วยแก้ไขการฝ่าฝืนหรือกระทำผิด พ.ร.บ. สถานบริการได้ และยังพบอีกว่า การตรวจสถานบริการโดยมีเจ้าหน้าที่จากหลาย ๆ ฝ่ายร่วมกัน มีการดำเนินการเป็นประจำ ซึ่งคาดว่าจะช่วยส่งผลให้สามารถที่จะช่วยลดการกระทำผิดหรือฝ่าฝืน

พ.ร.บ. สถานบริการได้ เห็นได้ว่าแม้ทุกสถานบริการจะคิดว่าการจัดพื้นที่ชนนึ่งจะช่วยทำให้การกระทำผิดหรือฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการมีน้อยลง แต่อย่างไรก็ตามทุกสถานบริการคิดว่า ยังคงสามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ได้ในบางกรณี ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องค่านิยมของสังคมไทยที่สุพัตรา สุภาพ ได้กล่าวถึงไว้ว่า ค่านิยมในการขาดระเบียบวินัยเป็นเรื่องปกติของคนไทย ซึ่งคนไทยส่วนใหญ่มักชอบทำอะไรเพื่อตนเอง และมักจะไม่เคร่งครัดต่อ ระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ที่วางไว้ในสังคม โดยเฉพาะถ้าการกระทำนั้นจะช่วยทำให้ตนเองได้รับความสะดวกสบายหรือได้รับประโยชน์ ซึ่งส่งผลให้สังคมไทยเห็นว่าการฝ่าฝืนกฎระเบียบเป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งผลวิจัยปรากฏเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า คนในสังคมไทยมักชอบเล่นพรรคเล่นพวก และเชื่อว่าการฝ่าฝืนหรือกระทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถเอาผิดกับตนได้ จะทำให้ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นว่าตนเอง “เส้นใหญ่” และเหนือชั้นกว่าคนอื่น ๆ

จากการศึกษากลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ จึงอาจสรุปได้ว่า การเข้าร่วมประชุมระหว่างสถานีตำรวจและสถานบริการเป็นกลไกการควบคุมที่เหมาะสมต่อการฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการมากที่สุด จากประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมาจะพบเห็นได้ว่าหากมีการจัดการประชุมระหว่างสถานีตำรวจและสถานบริการอย่างต่อเนื่องโดยมีการกำหนดช่วงระยะเวลาประมาณ 1 เดือนต่อครั้ง และซักถามถึงปัญหาในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. สถานบริการ หรือกฎหมายอื่นเกี่ยวกับการประกอบกิจการ และในการจัดการประชุมทุกครั้งให้มีการอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับ พ.ร.บ. สถานบริการ ให้แก่ผู้ประกอบการ และในการประชุมให้มีการกำหนดนโยบายในการปฏิบัติของสถานบริการ เพื่อให้สถานบริการปฏิบัติตาม จะช่วยให้การฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ ส่งผลให้เจ้าของสถานบริการต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. สถานบริการ มากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดการมีปฏิภริยาหรือปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ของ George Herbert Mead, Charles Herton Cooley & W.I. Thomas ที่กล่าวว่าสังคมเกิดจากการที่ปัจเจกบุคคลมีปฏิภริยาหรือสัมพันธ์กัน โดยแต่ละบุคคลจะปฏิบัติตนจากการประเมินสถานการณ์ของสังคม เพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปตามความคาดหวังหรือการยอมรับในสังคม จึงนำไปสู่แบบแผนในการปฏิบัติตนเพื่อดำรงอยู่ในสังคมอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นการกระทำผิดคือ การกระทำที่ฝ่าฝืนและไม่ใช่ที่ยอมรับของกฎเกณฑ์ทางสังคม จึงมีบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ทางสังคมเพื่อป้องกันและยับยั้ง มิให้มีการกระทำผิดเกิดขึ้นอีก

วิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการ

ผลการศึกษาพบว่า

ทุกสถานบริการไม่คิดว่ากำลังฝ่าฝืน พ.ร.บ. สถานบริการ แต่อย่างไรก็ตามสถานบริการส่วนใหญ่เคยถูกจับกุมในข้อหาละเมิดต่อ พ.ร.บ. สถานบริการในความผิดเปิดสถานบริการเกินเวลาที่กำหนด และบทลงโทษที่เคยได้รับจากการละเมิด พ.ร.บ. สถานบริการ คือ โทษปรับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นอีกว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการฝ่าฝืนของสถานบริการมากที่สุดคือจิตสำนึกของเจ้าของสถานบริการ รองลงมาคือ ความละเอียดเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภาพเศรษฐกิจในสังคม และค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมอุปถัมภ์ ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยในด้านนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยด้านปัจจัยด้านโอกาสในการกระทำผิดในประเด็น เจ้าหน้าที่ตำรวจมักพิจารณาก่อนว่าหากการกระทำผิดหรือละเมิดต่อพระราชบัญญัติสถานบริการไม่รุนแรง ก็อาจสามารถต่อรองได้ ทำให้สถานบริการที่ถูกจับกุมในข้อหาดังกล่าวมักเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ และสามารถต่อรองกันได้ ซึ่งผลวิจัยปรากฏเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า คนในสังคมไทยมักชอบเล่นพรรคเล่นพวก และแสวงหาผู้มีอิทธิพลเพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือเมื่อต้องถูกจับกุมในกรณีที่ถูกฟ้องไม่พิน รวมถึงการต่อรองเพื่อช่วยให้ตนได้พ้นจากความผิดที่เกิดขึ้น

จากการศึกษาวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมในการควบคุมสถานบริการ ที่เหมาะสมจึงอาจสรุปได้ว่าส่วนใหญ่สถานบริการจะถูกจับกุมในข้อหาเปิดสถานบริการเกินเวลาที่กำหนด โดยโทษที่ได้รับในการกระทำผิดนั้นยังเบาเมื่อเทียบกับการกระทำผิดและรายได้ที่จะได้รับเมื่อกระทำผิด ดังนั้นการเข้มงวดกวาดขันตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปิดสถานบริการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดจนบริการและจับกุมอย่างจริงจังทุกครั้งที่มีการกระทำผิด พ.ร.บ. สถานบริการ เพื่อให้สถานบริการเกิดความคิดขยับยั้งชั่งใจหากจะเปิดสถานบริการเกินเวลากับการถูกจับกุม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเจตจำนงอิสระ ทฤษฎีนี้มองว่ามนุษย์โดยธรรมชาติมีเหตุผล (rational) ในขณะเดียวกันเป็นพวกเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง หรือยึดหลักสิทธิประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง หรือยึดหลักสิทธิประโยชน์ (utilitarian) และเป็นคนนิยมแสวงหาความสุข หรือยึดมั่นในเรื่องสุขนิยม (hedonistic) ดังนั้นในการที่มนุษย์มีเหตุผล จึงมีเจตจำนงอิสระ มนุษย์สามารถตัดสินใจที่จะเลือกทำหรือไม่ทำก็ได้ มนุษย์จะมีพฤติกรรมใดก็ขึ้นอยู่กับทางเลือกที่นำหน้าระหว่างความสุขหรือประโยชน์ที่จะได้รับกับความทุกข์ หรือผลที่ตามมาจากการทำความผิดคือโทษเมื่อชั่งน้ำหนักจุดคุ้มทุนแล้ว ถ้าความเจ็บปวด (โทษ) มีมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ มนุษย์จะใช้เจตจำนงอิสระตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำ โดยอาศัยหลักมนุษย์ทุกคนแสวงหาความสุข หลีกเลียงความเจ็บปวด เมื่อชั่งน้ำหนักแล้ว ถ้าเลือกที่จะทำ ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำนั้น ไม่ว่าจะผลที่จะ

เกิดจากการกระทำคืออะไร ต้องยอมรับโดยไม่ต้องวิงวอนขอความเมตตา และวิธีการหยุดยั้งให้ การชั่งน้ำหนักแล้วให้ผลทางเจ็บปวดมากกว่า เราจึงมีโทษที่เหมาะสมกับการกระทำผิดที่ได้ทำลง ไป ดังนั้นการมีบทลงโทษที่เหมาะสมเป็นวิธีการป้องวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำอีก และเป็น การป้องปรามให้ผู้อื่นไม่กล้ากระทำความผิดเนื่องจากเกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับเมื่อกระทำ ความผิด